

Alba Ventura, *piano*

DILLUNS, 20.08.2018 – 20.00 h
Palau de la Música Catalana
Sala de Concerts
Estiu al Palau

I

Jordi Cervelló (1935)
Arabesque

3'

Claude Debussy (1862-1918)
Estampes

15'

1. Pagodes
2. La soirée dans Grenade
3. Jardins sous la pluie

La plus que lente

5'

Deux arabesques

5'

1. Andantino con moto (E major)
2. Allegretto scherzando (G major)

L'isle joyeuse

7'

II

Isaac Albéniz (1860-1909)
De la *Suite Iberia*

Llibre 1

21'

- Evocación
- El puerto
- El Corpus en Sevilla

Llibre 2

21'

- Rondeña
- Almería
- Triana

«Cap bondat cap bellesa cap
ni tan sols esperança tot passa
en dies repetits anodins
aigua tèrbola curs
incansable que arrossega
les consciències cap enlloc
hores enllà mesos enllà
anys solament despesos i encara
amb sobrepreu de dolor.»

Narcís Comadira,
Horabaixa

Fotografies musicals

El refrescant *Arabesque* (2002), del compositor barceloní Jordi Cervelló, obre la caixa sensorial d'aquest recital centrat en la música per a piano sol de dos dels compositors claus del segle XX: Debussy i Albéniz.

Cervelló dilucida en els poc més de tres minuts d'aquest preciosista *Arabesque* la tradició orientalista d'arrel espanyola que van recollir, tant Debussy com, per exemple, Granados. Melodies oscil·lants, arpegis i colors evocadors per una escriptura plena de la llum compositiva del músic català.

Debussy, de qui aquest any es commemora un segle de la seva mort, forma junt amb Ravel i Satie un trio emblemàtic de la creació pianística francesa d'inicis del segle XX.

Les tres *Estampes* (1903), estrenades pel recordat pianista català Ricard Viñes, desborden imaginació melòdica i llibertat creativa. Imaginació perquè Debussy no va estar mai ni a Granada ni a Indonèsia, llocs que evoca amb "Pagodes" (rememorant la música del gamelan, grup d'instruments típics de Bali i Java) i recreant una Granada imaginària, gràcies a la lectura de Merimeé, ja que Debussy no va trepitjar mai Andalusia. El contrast del final extravertit de "Jardins sous la pluie" amb el vals que acarona l'essència de la peça *La plus que lente*, un *molto rubato con morbidezza* que pot sonar modern com a jazz, precedeix els icònics *Deux arabesques*, màgics i sinestèsics, per acabar amb l'irresistible *L'isle joyeuse*.

El compositor i virtuós pianista Isaac Albéniz, nascut a Camprodon el 1860, va escriure els últims anys de la seva vida el més gran llegat pianístic d'un compositor ibèric als seus quatre llibres, amb dotze peces, titulat *Iberia* (1905-1909).

Música d'extrema dificultat, exigent, colorista, plena de sentiments evocadors, suposen un dels Everests interpretatius més complexos del repertori pianístic universal.

L'oient es deixarà captivar irremeiablement per la radiografia evanescent d'"Evocación", el puzzle cromàtic radiant i trepidant d'"El puerto", el folklorisme de "la tarara" enmig de l'endiablada "El Corpus en Sevilla", la mescla de guajira, *cante jondo* i riquesa contrapuntística de la "Rondeña", la melodia hipnòtica d'"Almería" o els atractius arpegis "guitarrístics" de "Triana"...

Jordi Maddaleno, crític musical

Alba Ventura

Nascuda a Barcelona, debutà com a solista als 13 anys amb l'Orquestra de Cadaqués i Sir Neville Marriner a Sant Sebastià i a l'Auditorio Nacional de Música de Madrid. Des d'aleshores la seva carrera com a solista no ha parat de créixer, amb invitacions dels millors auditoris europeus, a més de les principals sales espanyoles, i a Bogotà i Auckland. Ha estat dirigida per personalitats com Antonini, Griffiths, Harth-Bedoya, Hogwood, Mas, Oue, Ros Marbà i Vasary, ha col·laborat amb les principals orquestres espanyoles i altres orquestres importants, amb conjunts de cambra i els quartets Brodsky, Takacs i Casals.

Recentment s'ha presentat amb gran èxit en gires per la Xina i pels Estats Units, convidada per la Societat Chopin de Connecticut. De les seves darreres temporades cal destacar recitals al Regne Unit, arreu de l'Estat espanyol, la seva participació al Festival de Wissembourg (França), així com concerts amb les orquestres simfòniques de Barcelona, del Gran Teatre del Liceu o de Castella i Lleó.

Va iniciar els seus estudis amb S. Llanas i posteriorment ingressà a l'Acadèmia Marshall, on estudià amb C. Garriga i rebé classes magistrals d'A. de Larrocha. Als onze anys va tenir una beca per estudiar amb D. Bashkirov a l'Escuela Superior de Música Reina Sofia. Després d'una audició a Berlín, V. Ashkenazy va assumir com a tutor el seu desenvolupament musical i organitzà els seus estudis amb la professora I. Zaritskaya a la Purcell School del Regne Unit i posteriorment al Royal College of Music. Ha rebut classes magistrals de N. Magalof, M. J. Pires i R. Lupu.

Entre les distincions rebudes té la Queen Elizabeth Rose Bowl, el triomf al Young Concert Artist Trust (YCAT), la participació al programa Rising Stars promogut per l'ECHO (European Concert Hall Organisation) i el Premi Impulsa de la Fundació Príncep de Girona.

Els seus darrers treballs discogràfics estan dedicats a Rachmàninov i als *Études* (de Czerny a Rautavaara), amb gran acollida del públic i la crítica.

Alba Ventura és professora titular al Conservatori Superior de Música del Liceu.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA
MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat